

Självständigt arbete (15 hp)

Författare		Program/Kurs
Kd. Robert Ihs		OP SA 16–19
Handledare		Antal ord: 11 649
Fil. dr. Martin Neuding-Skoog	Beteckning	Kurskod
		1OP415
Rysk krigföring, New-Generation Warfare, Full-Spectrum Conflict eller något annat?		
<u>ABSTRACT:</u> Russians actions in Ukraine came as a chock to the west, who have been striving to conceptualize Russian warfare since. This has resulted in several conflicting definitions involving different means and methods. This might be problematic, both for a country and its military, in trying to define and counter the threat of Russian warfare. It might also be problematic for scientific enquiry, since the definitions might become too broad and neglect vital aspects of Russian warfare. This study therefore compare and test two rivalling theories about Russian warfare, New-Generation Warfare (NGW) and Full-Spectrum Conflict (FSC), by analysing Russia's actions in the Ukrainian conflict. By doing so it aims to shed light on which of the two theories offers the best approach to analysing the case. The study uses a qualitative text research method to examine secondary sources describing the conflict and transliterations of Putin's speeches. Several indicators for each theoretical framework are confirmed and made the analysis possible. The results of this analysis show that Russia in Ukraine used their means and methods synchronously rather than applying a diachronic course of action as advocated by NGW. Results therefore suggest that FSC and its mix of means and methods better describes Russia's actions in Ukraine.		
<u>Nyckelord:</u> Rysk krigföring, Ukraina, New-Generation Warfare, Full-Spectrum Conflict, Teorijämförelse		

Innehåll

1. Inledning.....	3
1.1 Problemformulering.....	3
1.2 Forskningsöversikt	4
1.3 Syfte och forskningsfråga	7
1.4 Avgränsning	7
1.5 Disposition	8
2. Teori.....	9
2.1 New-Generation Warfare.....	10
2.2 Full-Spectrum Conflict	12
2.3 Jämförelse	14
3. Metod	17
3.1 Forskningsdesign.....	17
3.2 Val av fall.....	18
3.3 Forsknings- och forskareiska överväganden.....	18
3.4 Empiri	19
3.5 Operationalisering	21
4. Analys	24
4.1 Ukrainakonflikten: EuroMaidan, annekteringen av Krim och oroligheter i öst	24
4.2 New-Generation warfare.....	25
4.3 Full-Spectrum Conflict	29
5. Avslutning.....	34
5.1 Slutsatser	34
5.2 Vidare forskning.....	36
5.3 Relevans för yrkesutövningen.....	36
Referensförteckning	37

1. Inledning

1.1 Problemformulering

Det politiska säkerhetsläget i Europa och Sverige har, enligt den svenska försvarsberedningen, försämrats.¹ Rysslands agerande i Ukraina kom som en överraskning för väst som sedan dess har försökt att konceptualisera den ryska krigföringen.² Vissa forskare benämner krigföringen som en variant av Hybridkrigföring medan andra bland annat kallar det för New-Generation Warfare (NGW) eller Full-Spectrum Conflict (FSC). De innehåller i sig en rad olika medel och metoder, både militära och icke-militära.³ Samtidigt framhäver Keir Giles i en forskningsrapport att Hybridkrigföring i Ryssland enbart nämns i diskussioner kring västerländskt tänkande men inte i diskussioner om ryska tillvägagångssätt.⁴

Försvarsberedningen, som menar att Sverige befinner sig i den ryska intressesfären, anser att Sverige behöver kunna förstå motståndarens synsätt.⁵ Detta för att kunna identifiera dennes verksamhet i syfte att kunna vidta rätt åtgärder.⁶

Den omtvistade uppfattningen om hur rysk krigföring ska definieras kan ha en fördel om den ständigt utvecklas för att se och förstå alla aspekter.⁷ Samtidigt kan det vara problematiskt för en försvarsmakt eller ett land som försöker skapa egna strategier för att möta ett eventuellt hot som rysk krigföring innebär. Det kan även vara problematiskt för forskningen att rysk krigföring uppfattas på olika sätt då dess innehåll och definitioner riskerar att bli väldigt breda och kan således förlora det centrala.

Om rysk krigföring ständigt utvecklas, hur ska den då analyseras och förstås? Hur ska nuvarande teorier utvecklas för att fortsatt kunna förstå den ryska krigföringen? Genom att begränsa antalet teoretiska ramverk om rysk krigföring så kan forskningen fokuseras och på så vis fördjupas. Det är därför intressant att jämföra och pröva två teorier som försöker beskriva den ryska krigföringen för att se vilken som beskriver den bättre.

---

¹ DS 2017:66, s. 17.

² Granholm, Malminen, 2014, s. 9; Thomas, Timothy, 2016, s. 554–555.

³ Se Bachmann, Gunneriusson, 2015; Mattsson, 2015; Jonsson, Seely, 2015.

⁴ Giles, Keir, 2016, s. 9.

⁵ DS 2017:66, s. 67, 72–73.

⁶ DS 2017:66, s. 64, 67.

⁷ Thomas, 2016, s. 555.

1.2 Forskningsöversikt

Som nämnt i problemformuleringen så är definitionen av rysk krigföring omtvistad vilket kan utläsas i den tidigare forskningen. För att belysa detta följer en sammanfattning av sex artiklar i kronologisk ordning. Artiklarna har i huvudsak valts för att visa den omtvistade uppfattningen om rysk krigföring men också för att tydliggöra de valda teoretiska ramverkens ursprung och fortsatta relevans.

Chekinov och Bogdanov, som skapade begreppet NGW, beskriver hur nya krig kan komma att se ut. De menar att huvudfokuset för framtidens krig kommer att vara nyttjandet av icke-militära medel och metoder och att militära medel enbart kommer att utgöra en liten del. Deras huvudsakliga argument baserar sig främst på dokument och officiella uttalanden från Ryssland om säkerhetsutvecklingen och olika konflikter, där Gulfkriget kan ses som ett första exempel på den nya sortens krig. För att komma fram till sina slutsatser har de gjort analyser av vad som sägs om bland annat Gulfkriget och Network-Centric Operations.⁸

Oscar Jonsson och Robert Seely hävdar i sin tur att de nuvarande föreställningarna om den ryska krigföringen är bristfälliga och att deras definition FSC beskriver den bättre. Huvudargumenten i deras artikel baseras på analyser av tidigare förklaringar av rysk krigföring, bland annat NGW, Asymmetrisk Krigföring och Icke-linjär Krigföring, där de visar varför de definitionerna inte är tillräckliga. Exempelvis menar de att det som ingår i NGW inte är nytt för Ryssland, vilket gör det till en dålig definition.⁹ Därefter argumenterar de för att deras definition FSC är bättre. Den primära motiveringen är att de använder ordet *conflict* snarare än *warfare* som de menar är bättre då många av metoderna som Ryssland nyttjar inte är våldsamma samt att begreppet rymmer konflikter oavsett intensitet, från fred till krig och däremellan.¹⁰ De går sedan vidare med att beskriva vad som ingår i deras definition, vilket är ekonomi och energi, kinetiskt våld, politiska påverkansoperationer samt informationskrigföring.¹¹ De för en gedigen argumentation om varför de tidigare förståelserna om rysk krigföring är felaktiga. Dock hade motiveringen till varför deras definition är bättre kunnat vara mer utförlig även om innehållet i FSC är väl underbyggt.

Sascha Bachmann och Håkan Gunneriusson hävdar att Ryssland använder och har använt en blandning av bland annat konventionella metoder, desinformation och ekono-

---

⁸ Chekinov, Bogdanov, 2013, s. 12–15, 17–18.

⁹ Jonsson, Seely, 2015, s. 1–6.

¹⁰ Jonsson, Seely, 2015, s. 2, 6–9.

¹¹ Jonsson, Seely, 2015, s. 9–21.

miska påtryckningar. Metoder och medel som, enligt Bachmann och Gunneriusson, bäst beskrivs som Hybridkrigföring.¹² För att argumentera för sina uttalanden så lyfter de exempel från framförallt Ukraina och särskilt Krim men även cyberattacker i Estland samt uttalanden från Valery Gerasimov som är nuvarande chef över den ryska generalstaben.¹³ De argumenterar för att deras exempel ska förstås som Hybridkrigföring, men de definierar inte vad Hybridkrigföring är mer än att NATO har definierat Rysslands agerande som Hybridkrigföring.¹⁴

Timothy Thomas i sin tur menar att det ryska tankesättet inte ska sättas inom givna ramar då det ständigt utvecklas, där den senaste utvecklingen är något han kallar New-Type War (NTW). Vidare hävdar han att det nuvarande tankesättet har dragit lärdomar från Hybridkrigföring och NGW men även från Ukraina. Han understryker dock att Hybridkrigföring enligt Ryssland är något väst nyttjar samt att NGW fortfarande är aktuellt som en metod för krigföring medan NTW beskriver framtidens krig.¹⁵ I Thomas argumentation beskriver han diskussionen om Hybridkrigföring, NGW och NTW där han bland annat visar att de olika tankesätten har dragit lärdomar från varandra.¹⁶ Thomas analyserar vad de olika författarna säger om tankesätten för att sedan beskriva hur de är uppbyggda och utvecklas. Han underbygger sina argument och teser väl, men det hade varit intressant om han hade styrkt sina argument genom att applicera och pröva dem på ett fall. Eftersom han enbart nyttjar sig av ryska källor hade det varit intressant att se om deras ageranden följer deras uttalanden.

Tad Schnauffer framhäver att ursprungsversionen av Hybridkrigföring skapades för en annan sorts konflikt som inkluderar en blandning av bland annat konventionella styrkor med terrorism och kriminalitet. Därmed menar Schnauffer att teorin trots sin utveckling inte är en bra definition av Rysslands agerande i Ukraina. Han menar att Rysslands agerande istället ska förstås som Non-linear Warfare (NLW).¹⁷ Schnauffer definierar därefter NLW baserat på en artikel skriven av Gerasimov. Enligt Schnauffer innehåller NLW bland annat subversion samt påverkan mot regering och befolkning för att nå sina målsättningar utan en krigsförklaring.¹⁸ Argumentationen för NLW och att det är något mer än Hybridkrig-

---

¹² Bachmann, Gunneriusson, 2015, s. 199–200.

¹³ Bachmann, Gunneriusson, 2015, s. 203, 205–207.

¹⁴ Bachmann, Gunneriusson, 2015, s. 199.

¹⁵ Thomas, 2016, s. 555–557.

¹⁶ Thomas, 2016, s. 560–573, 575.

¹⁷ Schnauffer, 2017, s. 17–19, 30.

¹⁸ Schnauffer, 2017, s. 19–24.

föring visar han genom exempel på ryska ageranden som enligt honom faller utanför Hybridkrigföringen men inom NLW, exempelvis utfärdandet av ryska pass till medborgare i Georgien.¹⁹ Han ger en utförlig definition av vad NLW innebär och underbygger den med en gedigen argumentation med många exempel. Han för en logisk argumentation, vilken bland annat liknar Dmitry Adamskys som presenteras nedan, om att Hybridkrigföring inte är en bra definition. Dock kan det kritiserats att han inte jämför NLW med modernare varianter av Hybridkrigföring, utan bara ursprungsteorin.

Dmitry Adamsky menar likt Thomas att det ryska tankesättet utvecklas. Enligt Adamsky är den utvecklingen en ny strategi för avskräckning och tvång i fred, kris och krig som han kallar Cross-Domain Coercion (CDC). Den här strategin är baserad på och uppbyggd av NGW och det han kallar information deterrence (ID), nuclear deterrence (ND), och non-nuclear-deterrence (NND).²⁰ Det huvudsakliga argumentet för hans tes är Rysslands agerande i de senaste konflikterna, exempelvis på Krim. Motargumentet är att Hybridkrigföring är den dominerande definitionen av modern rysk krigföring. Detta möter han med ytterligare argument där han lyfter att konceptet Hybridkrigföring skapades från västs erfarenheter i mellanöstern och att definitionen inte används av Ryssland själva. Vidare menar han att nuvarande ryska teorier och strategi bättre passar Rysslands intellektuella tradition, exempelvis NGW.²¹ En av de stora styrkorna i Dmitrys text är att han har en gedigen introduktion där han beskriver tydligt vad han ska undersöka och till del hur han ska göra det. För att komma fram till innehållet analyserar han vad som sägs om de olika delarna som utgör CDC. Hans argumentation för de olika delarna, ID, ND och NND, är relevanta och hållbara då de är väl underbyggda. Dock hade argumentationen för att de hör ihop i en strategi kunnat vara mer omfattande.

Den tidigare forskningen har visat att det råder olika uppfattningar om vad som ingår i och vad Rysslands krigföring ska kallas för. Bland annat kallar vissa det för NGW och andra för FSC. Vissa menar att Rysslands tankesätt och strategier utvecklas men att NGW fortfarande är aktuellt. Det som kännetecknar den tidigare forskningen som presenterats här, är att samtliga med liknande angreppssätt har analyserat vad som sägs om modern krigföring i sin helhet eller specifikt rysk krigföring. Det är ingen av forskarna ovan som har nyttjat sig av rena fallstudier, även om vissa har använt sig av fall i sin argumentation. Således är vad som sägs om rysk krigföring och dess innehåll tämligen utforskat och

---

¹⁹ Schnauffer, 2017, s. 24–30.

²⁰ Adamsky, 2018, s. 33–37.

²¹ Adamsky, 2018, s. 43, 47–48, 50–53, 56.

sammanfattat. Dock har de inte jämfört och prövat teorierna gentemot ett fall. Med hänsyn till detta kommer min undersökning att jämföra två teorier för att sedan pröva dem på ett fall för att se vilken av dem som beskriver rysk krigföring bättre.

1.3 Syfte och forskningsfråga

Syftet med den här undersökningen är att klargöra vilket teoretiskt ramverk som är bäst lämpat att nyttjas som grund vid framtagandet av strategier för att kunna möta rysk krigföring. Genom att förhoppningsvis kunna visa att den ena teorin är mer lämplig än den andra syftar undersökningen även till att bidra med att fokusera forskningen som riskerar att bli för bred. För att göra detta kommer två teorier om rysk krigföring att jämföras och sedan prövas på ett fall för att se vilken som beskriver den bättre.

Forskningsfrågan som ska besvaras är:

Vilken av teorierna New-Generation Warfare eller Full-Spectrum Conflict kan bäst beskriva Rysslands agerande i Ukrainakonflikten?

Den definitionen som överensstämmer mest, är den som anses bäst beskriva hur rysk krigföring ska förstås i Ukraina. Om ingen av definitionerna överensstämmer med fallet kan det tyda på att det krävs ytterligare forskning för att förstå rysk krigföring, alternativt att en annan teori lämpar sig bättre.

1.4 Avgränsning

Trots att det finns flera teorier om rysk krigföring avgränsas undersökningen till att pröva två teorier, NGW och FSC. Detta med hänsyn till att de är välkända och rivaliserande samt representerar ett ryskt och västerländskt synsätt. Genom att enbart pröva två teorier så möjliggör det även en djupare analys.

Undersökningen avgränsas till Ukrainakonfliktens början då den delen av konflikten är väl utforskad. Vladimir Putin har dessutom erkänt Rysslands inblandning i annekteringen av Krim.²² Med Ukrainakonfliktens början menas händelserna som föranledde EuroMaidan till det första Minskavtalet som innebar ett vapenstillestånd i östra Ukraina hösten 2014. Ytterligare motivering framhävs i underkapitlet Val av fall.

---

²² Prentice, Alessandra, 2014-04-17.

1.5 Disposition

I nästkommande kapitel diskuteras valet av teorier och deras för- och nackdelar. Det efterföljs av en presentation av respektive teori som sedan sammanfattas i en jämförelse mellan teorierna där skillnader framhävs.

I det tredje kapitlet beskrivs uppsatsens forskningsdesign och metod följt av en diskussion om fallet som ska analyseras. Därefter följer resonemang om forsknings och forskareiska överväganden och den valda empirin. Kapitlet avslutas med en operationalisering av teorierna.

I uppsatsens fjärde kapitel presenteras analyser kopplat till respektive teorier och deras ingående delar och efterföljs av ett sammanfattande resultat och hur det ska förstås utifrån teorierna.

I det femte och sista kapitlet presenteras en sammanfattning av uppsatsen med återkoppling till problemet och syftet samt svar på frågeställningen. Därefter presenteras slutsatser baserade på diskussioner om uppsatsens resultat kopplat till teorierna och det metodologiska tillvägagångssättet. Kapitlet avslutas med förslag till vidare forskning och uppsatsens relevans för yrkesutövningen som officer.

2. Teori

Teorierna som utgör ramverket i denna uppsats är New-Generation Warfare och Full-Spectrum Conflict. New-Generation warfare är formulerad av Jānis Bērziņš och baserad på Chekinovs och Bogdanovs artikel samt uttalanden av Gerasimov.²³ Full-Spectrum Conflict är formulerad av Oscar Jonsson och Robert Seely.²⁴ Teorierna är valda för att jämföra ett ryskt teoretiskt synsätt med ett västerländskt. Det finns andra teorier att välja för att pröva ett västerländskt synsätt, exempelvis Hybridkrigföring. Dock gör Seely och Jonsson anspråk på att deras definition rivaliserar med NGW genom argumentationen de för, vilket gör det intressant att jämföra dem.²⁵ Processerna är enligt teorierna dessutom olika även om innehållet till del är lika. NGW har ett diakront synsätt och FSC ett synkront. Det vill säga att händelserna i NGW följer en slags tidslinjal. I FSC är det istället blandningen av olika medel och metoder som ligger i fokus och inte när i en konflikt de sker.

Det kan finnas kritik mot att använda en rysk teori för att jämföra och pröva mot en västerländsk teori, då en rysk teori kan tänkas förklara Rysslands krigföring bättre. Dock hävdar Gerasimov och Chekinov att NGW är ett hot som Ryssland måste förbereda sig för att möta och att det inte är något som Ryssland nyttjar.²⁶ Det kan även finnas anledning att kritisera valet av teorierna då de är framtagna efter Ukrainakonfliktens början. Teorierna är dock baserade på källor som är publicerade innan konflikten började och samtida nyhetsartiklar samt FOI rapporter publicerade strax efter annekteringen av Krim. Det innebär att de inte tagit hänsyn till vetenskapliga artiklar och information som publicerats senare. Vidare är det relevant för att ärligt pröva teorierna att det görs på ett fall som de gör anspråk på att försöka förklara. Nämligen rysk mellanstatlig krigföring och inte något annat fall även om teorierna eventuellt kan förklara det också, exempelvis Rysslands inblandning i det syriska inbördeskriget.

För att pröva teorierna kommer de först att beskrivas. Därefter kommer en jämförelse att göras där indikatorer eller definitioner som återfinns i båda teorierna inte kommer att tas med i en senare operationalisering. Jämförelsen görs därför att teorierna är rivaliserande. Det är således för denna undersökning inte intressant att pröva dem där de är lika utan

---

²³ Bērziņš, 2014.

²⁴ Jonsson, Seely, 2015.

²⁵ Jonsson, Seely, 2015, s. 3–4.

²⁶ Chekinov, Bogdanov, 2013, s. 21–23.

enbart där de skiljer sig från varandra. Särskilt då undersökningen syftar till att utröna vilken av teorierna som lämpligast kan användas för att beskriva rysk krigföring.

2.1 New-Generation Warfare

Enligt Bērziņš är Rysslands moderna krigföring baserad på att motståndarens sinne är det huvudsakliga slagfältet. Således kommer informations- och psykologisk krigföring dominera den nya generationens krig. Huvudmålet med den nya generationens krigföring är att få igenom sin vilja utan att använda militärmakt mer än nödvändigt. Det centrala i deras operationskonst är att påverka fienden genom vilseledning, psykologisk krigföring och en välkonstruerad extern kommunikation.²⁷

NGW är indelat i åtta olika faser, där militär maktutövning påbörjas först vid Fas sex. Ryssland kommer inte att fortsätta med sin operation om inte förutsättningarna är gynnsamma och tyder på en säker seger. Således är Fas ett och två de viktigaste faserna då framgångarna i dem styr genomförandet av de övriga faserna.²⁸ Nedan följer en beskrivning av de olika faserna och vad de innehåller enligt teorin.

- **Fas ett – Icke-militär asymmetrisk krigföring**

Som rubriken antyder innehåller den första fasen icke-militär krigföring. Den innehåller etiska, psykologiska, diplomatiska, ekonomiska, ideologiska och informationsåtgärder som syftar till att etablera gynnsamma militära, politiska och ekonomiska förutsättningar. Exempel som Bērziņš lyfter är att ge ut ryska pass, stöttning av falska mänskliga rättighetsrörelser och pro-ryska politiska partier samt sändning av rysk propaganda.²⁹

- **Fas två - Vilseledning**

Den andra fasen syftar till att vilseleda politiska och militära ledare. Detta sker genom samordnade åtgärder från militära och högsta politiska instanser, media och diplomatiska förbindelser som exempelvis läcker falska order, instruktioner, direktiv och information.³⁰

---

²⁷ Bērziņš, 2014, s. 5–6.

²⁸ Bērziņš, 2014, s. 7, 13.

²⁹ Bērziņš, 2014, s. 6–7, 12–13.

³⁰ Bērziņš, 2014, s. 6, 12.

- **Fas tre – Påverkansoperationer mot politiska och militära ämbetsmän**

Fas tre innebär att Ryssland påverkar ämbetsmän och befäl i regeringen och militären genom mutor, skrämsel samt genom att lura dem i syfte att få dem att överge sina uppgifter.³¹

- **Fas fyra – Destabilisering**

I Fas fyra är syftet att öka oroligheterna i samhället och hos befolkningen genom en ökande subversion³² och anländandet av ryska militantgrupper.³³

- **Fas fem - Blockad**

I Fas fem etableras olika sorters blockader samt flygförbudszoner. Här ges även omfattande stöd till beväpnade oppositionella grupper i form av privatägda militärföretag.³⁴

- **Fas sex – Militära fasen**

I den sjätte fasen inleds stridshandlingar som direkt föranleds av storskaliga subversions- och spaningsuppdrag. De här stridshandlingarna kan ske genom alla sorters styrkor och metoder, inklusive bland annat special-, ingenjör- och underrättelseförband.³⁵

- **Fas sju – Stridshandlingar utökas**

I den sjunde fasen fortsätter stridshandlingarna med kombinationer av informations- och luftrumsoperationer samt insatser med flygvapnet tillsammans med användningen av precisionsvapen som exempelvis långräckviddigt artilleri.³⁶

- **Fas åtta – Det sista motståndet förstörs**

Den åttonde fasen syftar till att få bort motståndet som finns kvar. Detta sker genom att specialförband lokaliserar fientliga enheter och bekämpar dem genom indirekt bekämpning från mark och luft, men även genom reguljära markstyrkor som rensar landet från motståndare.³⁷

---

³¹ Bērziņš, 2014, s. 6, 12.

³² Med subversion menas samhällsomstörtning eller verksamhet med avsikt att omstörta (Se Subversion, 1997), mer exakt innebär det att försöka underminera eller byta ut ett politiskt styre i ett land (Se Tucker, 2012, s. 172).

³³ Bērziņš, 2014, s. 6, 12.

³⁴ Ibid.

³⁵ Bērziņš, 2014, s. 6.

³⁶ Ibid.

³⁷ Ibid.

2.2 Full-Spectrum Conflict

Enligt Jonsson och Seely innebär FSC att flertalet militära och icke-militära medel lyder under en centraliserad ledning vilken fokuserar dem mot samma politiska målsättning. Dessa medel är bland annat konventionella styrkor och specialförband blandat med politisk påtryckning och informationskrigföring. En förutsättning för att FSC ska fungera är således att den centraliserade ledningen möjliggör en hög grad av samordning. FSC bedrivs mest effektivt i den så kallade gråzonen mellan fred och krig.³⁸ Syftet med den sortens konflikt är att undvika storskaligt nyttjande av konventionellt våld.³⁹

FSC består av fyra delar: kinetiskt våld, informationskrigföring, ekonomiska och energipåtryckningar samt politiska påtryckningsoperationer, där informationskrigföringen är central i alla delar av en konflikt.⁴⁰ Nedan följer en beskrivning av de olika delarna som de framställs i teorin.

- **Kinetiskt våld**

Det kinetiska våldet är den sista utvägen i FSC när de mer diskreta handlingarna, som exempelvis subversion, är otillräckliga för att nå den politiska målsättningen. Dock utgör hotet om våld ett stöd för de övriga metoderna.⁴¹

Våldsutövningen kan innebära specialförband som anfaller och tar över viktiga objekt samtidigt som den militära underrättelsetjänsten upprättar, stödjer och använder lokala motståndsgupper som syftar till att verka vara en del av ett uppror. Som nämnt tidigare kan även konventionella styrkor användas, antingen genom direkt inblandning eller vilseledning. De kan även också enbart användas för att visa närvaro, vilket då kan vara ett hot om våld.⁴²

- **Informationskrigföring**

Informationskrigföring är, som nämnt tidigare, en central del i en konflikt och är en del av en viljekamp mellan Ryssland och dess motpart. Den ryska informationskrigföringen är indelad i två delar, informations-teknisk och informations-psykologisk. En framgångsfaktor för informationskrigföringen är kontrollen över media.⁴³

---

³⁸ Jonsson, Seely, 2015, s. 2, 6.

³⁹ Jonsson, Seely, 2015, s. 9.

⁴⁰ Jonsson, Seely, 2015, s. 7–8, 12.

⁴¹ Jonsson, Seely, 2015, s. 11.

⁴² Jonsson, Seely, 2015, s. 9–10.

⁴³ Jonsson, Seely, 2015, s. 12.

Den informations-tekniska krigföringen syftar till att underminera politiska, ekonomiska och samhällssystem genom att påverka infrastruktur, informationsprocesser, system och källor. Detta kan ske antingen genom cyberattacker eller fysisk påverkan.⁴⁴

Syftet med den informations-psykologiska krigföringen är att påverka befolkningen och på så vis destabilisera samhället. För att genomföra det här kan bland annat media och så kallade nättroll⁴⁵ nyttjas för att sprida ett ryskt narrativ.⁴⁶

- **Ekonomi och energi**

Två vanliga metoder enligt Seely och Jonsson som Ryssland nyttjar för att påverka andra är genom matsanktioner och tillgången på energi, då främst gas. Syftet med metoderna är att påverka ett lands politiska inriktning. Matsanktionerna kan vara i form av importförbud av råvaror från landet som de är i konflikt med. Tillgången på energi kan påverkas antingen genom att de slutar leverera exempelvis gas eller höjer priset. Hotet om påverkan på tillgången till energi är dock främst riktat mot Rysslands grannländer då deras ekonomi är beroende av exporten till övriga Europa.⁴⁷

- **Politiska påtryckningsoperationer**

De ryska politiska påtryckningsoperationerna har en mängd olika metoder och medel, från mer diskreta som att sponsra olika organisationer till mer aggressiva som finansiering av politiska partier eller subversion. Dessa metoder och medel är också en del av viljekampen mellan Ryssland och motståndlandet i syfte att uppnå politiska ändamål, och då främst att påverka motståndlandets politik. En av dessa metoder som de har använt sedan Sovjettiden är etableringen av och understödet till täckorganisationer^{48, 49}.

En annan form av politiska påtryckningar sker genom samarbete med erfarna politiker från andra länder som får fördelaktiga positioner i Ryssland mot att de framför det ryska narrativet. De samarbetar även med partier från både extremhögern och extremvänstern i Europa.⁵⁰ En relativt ny metod som de även nyttjar för politiska ändamål är att uppsnappa

---

⁴⁴ Jonsson, Seely, 2015, s. 12, 14–15.

⁴⁵ Med "Nättroll" avses person eller personer som, i det här fallet, skriver ryssvänliga kommentarer och inlägg men även genomför påhopp i sociala medier på folk som skriver anti-ryska inlägg (se: Jonsson, Seely, 2015, s. 3, 15).

⁴⁶ Jonsson, Seely, 2015, s. 12–13, 15.

⁴⁷ Jonsson, Seely, 2015, s. 15–17.

⁴⁸ Med täckorganisationer menas organisation som i skydd av sitt namn eller anseende bedriver annan verksamhet än den uppgivna (se Täckorganisation, 2009), Exempelvis USA:s kommunistiska parti som bedrev underrättelseverksamhet åt Sovjetunionen (se Tucker, 2012, s. 198–200).

⁴⁹ Jonsson, Seely, 2015, s. 18–20.

⁵⁰ Jonsson, Seely, 2015, s. 19.

telefonsamtal som kan stödja ett narrativ som är positivt för Ryssland, läcks vid strategiskt viktiga tidpunkter.⁵¹

2.3 Jämförelse

Teoriprövningen i den här undersökningen syftar till att se vilken av teorierna som beskriver rysk krigföring bättre. Teorierna är dessutom rivaliserande vilket innebär att det inte är intressant att pröva dem där de liknar varandra. Således kommer enbart skillnaderna att prövas för att det är där de är unika och rivaliserande, exempelvis det synkrona och diakrona. Innan operationaliseringen av teorin kan genomföras ska därför en jämförelse ske där likheter och skillnader belyses. Nedan följer en jämförande diskussion och avslutas med en sammanfattning av vad som skiljer sig åt i de olika teorierna.

Båda teorierna lägger stor vikt vid att uppnå sina målsättningar utan att nyttja reguljära militära medel mer än nödvändigt. Målen ska snarare uppnås med de icke-militära metoderna i så stor utsträckning som möjligt. Enligt NGW används militärmakt först i Fas 6 och enligt FSC är kinetiskt våld en sista utväg. Det går således till del att göra ett likhets-tecken mellan kinetiskt våld och Fas 6 till 8. Enligt FSC kan militärmakt dock användas som hot om våld genom att visa närvaro. Vidare så menar NGW att ryska militantgrupper och stöd till beväpnade oppositionella grupper tillhör de icke-militära faserna medan FSC placerar dem inom kinetiskt våld.

Enligt NGW riktar Ryssland in sig på att påverka landet genom dess politiska och militära ledning. Enligt FSC försöker de snarare påverka befolkningen som i sin tur påverkar landet. NGW är också fasindelad och följer således en slags diakron ordning medan FSC är synkron och koordinerar olika delar av teorin vid strategiskt viktiga tidpunkter.

Likheter återfinns även mellan NGW:s Fas 1 med åtgärderna inom ekonomi och energi, informations-tekniska och politiska påtryckningsoperationer i FSC. Fas 1 syftar till att skapa gynnsamma förutsättningar ekonomiskt, militärt och politiskt. I ekonomi och energi, politiska påtryckningsoperationer och den informations-tekniska krigföringen påverkas motståndarens politik och dess inriktning och samhällssystem undermineras. De särskiljer sig dock genom att Ryssland enligt NGW utfärdar ryska pass och stöttar falska mänskliga rättighetsrörelser medan enligt FSC etablerar och stödjer de täckorganisationer. Enligt FSC så samarbetar Ryssland dessutom med utländska partier och politiker som kan

---

⁵¹ Jonsson, Seely, 2015, s. 20.

användas för att stödja ett ryskt narrativ. I FSC är även kontrollen av media en framgångsfaktor för informationskrigföringen i sin helhet, vilket inte tydligt utläses i NGW även om extern kommunikation och psykologisk krigföring är centralt.

Ytterligare likheter mellan teorierna är destabiliseringen av samhället. I NGW genomförs detta dock genom subversion och ryska militantgrupper medan det i FSC utförs det genom att sprida ett ryskt narrativ via nättroll och media. Subversion återfinns likväl i FSC men med syftet att påverka landets politik snarare än att destabilisera det.

Skillnader mellan teorierna

Diskussionen ovan har visat att teorierna har en mängd likheter, men det återfinns skillnader. Framförallt är skillnaderna hur åtgärderna i respektive teori klassificeras, men det finns även delar som är unika. Exempelvis klassificerar FSC lokala motståndsgupper som kinetiskt våld medan enligt NGW återfinns dem i de icke-militära faserna.

Utifrån jämförelsen är det som kommer att operationaliseras från NGW således fasindelningen och att den främst riktar in sig på att påverka den politiska och militära ledningen. De faser som återstår efter jämförelsen är Fas 1–5 med hänsyn till att både FSC och NGW vill undvika att nyttja militärt våld så mycket som det är möjligt. I Fas 1 återfinns utfärdandet av ryska pass samt stöd till falska mänskliga rättighetsrörelser. Fas 2 utgörs av falska order, instruktioner, direktiv och falsk information. Fas 3 innehåller mutor till politiska och militära ämbetsmän och ledare samt lurendrejeri och skrämnel mot desamma i syfte att få dem att överge sina uppgifter. I den 4:e fasen ingår subversiv verksamhet som syftar till att destabilisera samhället samt ryska militantgrupper. Den sista fasen, Fas 5, utgörs av blockader, flygförbuds zoner och stöd till beväpnade oppositionsgrupper i form av privatägda militärföretag. Sammanfattningsvis ska åtgärderna i NGW följa den fasindelade ordningen för att de ska vara giltiga enligt teorin.

Det som ska operationaliseras från FSC är det synkrona och att den inriktar sig på att påverka landet genom dess befolkning. Ekonomi och energiåtgärderna har tagits bort helt efter jämförelsen då de liknade åtgärder i Fas 1 på NGW. Det som finns kvar i kinetiskt våld är lokala motståndsgupper och reguljära styrkor. Motståndsgrupporna förutsätter att de nyttjas samtidigt eller efter att militära handlingar har inletts och de reguljära styrkorna används som hot om våld genom att visa närvaro. I informationskrigföringen ingår kontroll av media samt spridningen av ett ryskt narrativ genom media eller nättroll. I den sista delen, politiska påtryckningsoperationer, återfinns subversion för att påverka politiken, etablering

och stöd till täckorganisationer, samarbete med utländska politiker och politiska partier samt läckandet av telefonsamtal för att sprida eller stödja ett ryskt narrativ.

3. Metod

3.1 Forskningsdesign

Med hänsyn till att det finns flera teorier som försöker förklara rysk krigföring, vilket nämnades i problemformuleringen, så tillämpas en teoriprovande enfallsstudie.⁵² Det är en lämplig forskningsstrategi då undersökningen ska pröva två rivaliserande teorier.⁵³ Kritik kan ges till valet att enbart analysera ett fall, särskilt kopplat till resultatets generaliserbarhet.⁵⁴ Dock anser jag att teorierna försöker förklara ett komplext fenomen samt att fallet i sig är komplext. Det innebär att teorierna får mer rättvisa genom att undersökningen enbart fokuserar på ett fall istället för att analysera flera fall. En flerfallstudie innebär för denna undersökning sannolikt en yttligare undersökning än en enfallsstudie. Med utgångspunkt i syftet kan resultatet dock ge en viss analytisk generaliserbarhet genom att styrka eller försvaga teoriernas giltighet vilket då kan användas i framtida undersökningar eller i framtagandet av strategier.⁵⁵

För att genomföra analysen operationaliseras teorierna först för att sedan nyttjas som ett verktyg vid en kvalitativ textanalys vilket utgör undersökningens metod.⁵⁶ Det innebär att jag läser texter som behandlar fallet och letar efter det väsentliga i dem. Det vill säga om indikatorerna som framkommit genom min operationalisering återfinns.⁵⁷ Innehållet i texterna kommer således att sorteras i respektive indikator vilka framställs ur teorin.⁵⁸ Metoden är lämplig för denna undersökning då det som ska undersökas är komplext och de företeelser och indikatorer som teorierna framhäver antagligen inte står uttryckligen i texterna utan måste tolkas fram.

Likt vid annan forskning krävs en hög grad av transparens och motivering till varför de eventuella fynden i texterna utgör bevis för teorins indikatorer.⁵⁹ Tolkningarna blir fortfarande mina men det är lätt för en läsare att utifrån min operationalisering, argumentation och referering pröva mina resultat vilket bidrar till en ökad intersubjektivitet.⁶⁰

---

⁵² Yin, 2014, s. 50–51.

⁵³ Yin, 2014, s. 202.

⁵⁴ Yin, 2014, s. 63–64.

⁵⁵ Yin, 2014, s. 40–43, 48, 51.

⁵⁶ Esaiasson, et al., 2017, s. 216.

⁵⁷ Esaiasson, et al., 2017, s. 211–213, 226–227.

⁵⁸ Johannessen, Tufte, 2003, s. 108–111.

⁵⁹ Yin, 2014, s. 205.

⁶⁰ Esaiasson, et al., 2017, s. 25–26.

3.2 Val av fall

Det valda fallet är ett så kallat kritiskt fall, det vill säga ett fall som båda teorierna gör anspråk på att förklara.⁶¹ Fallet som ska analyseras i undersökningen är som nämnt tidigare Ukrainakonflikten. Fallet avgränsas till att enbart analysera konflikten från det som föranledde EuroMaidan till och med första Minskavtalet som innebar ett vapenstillestånd i östra Ukraina.⁶² Att händelserna innan EuroMaidan utgör början på fallet är på grund av att det kan anses vara början på konflikten och det som sedermera möjliggjorde annekteringen av Krim.⁶³ Slutet av fallet, det första Minskavtalet, är valt med hänsyn till att inkludera samtliga delar av Ukrainakonflikten och med hänsyn till teorierna. Då de militära delarna ur FSC och NGW inte ska prövas är det inte intressant att fortsätta analysera fallet därefter, eftersom konflikten övergår till ytterligare reguljärt våld.⁶⁴ Fallet har även en blandning av olika delar i en konflikt, från mindre våldsamma i EuroMaidan till uppror i östra Ukraina.

3.3 Forsknings- och forskareiska överväganden

Då denna uppsats inte undersöker personer i form av intervjuer eller dylikt och att resultatet således inte bedöms skada någon person så berörs den här undersökningen inte av forskningsetiska överväganden.⁶⁵ Dock föreligger det forskareiska överväganden som måste göras.

Då förstahandskällorna från konflikten i stor del är skrivna på språk som jag inte behärskar, bland annat ukrainska och ryska, måste undersökningen till stor del baseras på sekundärkällor. Således kommer de bevis som presenteras och baseras på sekundärkällor ha tagits fram genom triangulering, det vill säga att flera oberoende källor beskriver samma händelse.

---

⁶¹ Yin, 2014, s. 51, 202.

⁶² Yekelchuk, 2015, s. 155.

⁶³ Kuzio, 2015, s. 157; Kashin, 2014, s. 12.

⁶⁴ Yekelchuk, 2015, s. 156.

⁶⁵ Esaiasson, et al., 2017, s. 354; Johannessen, Tufte, 2003, s. 59–63.

3.4 Empiri

Empirin som ligger till grund för undersökningen är fem böcker varav en antologi, fyra vetenskapliga artiklar, en rapport och fem transkriberingar. Böckerna är skrivna av Rilka Dragneva-Lewers och Kataryna Wolczuk, Anton Lavrov och Alexey Nikolsky, Richard Sakwa, Andrew Wilson samt Serhy Yekelchyk.⁶⁶ Artiklarna är författade av Taras Kuzio, David Marples, Paul Robinson och Sam Wrighton.⁶⁷ Rapporten är skriven av Michael Kofman, Katya Migacheva, Brian Nichiporuk, Andrew Radin, Olesya Tkacheva och Jenny Oberholtzer.⁶⁸ Transkriberingarna är uttalanden av Vladimir Putin.⁶⁹ Transkriberingarna är publicerade av Rysslands officiella hemsida för Rysslands president och tolkas därför som förstahandskällor.⁷⁰

En av fördelarna med texter är att materialet förblir tillgängligt och möjliggör för mig som undersökare, men även andra, att återgå till och läsa dem igen. Den andra fördelen är att materialet inte är skapat som ett resultat av fallstudien i sig. Delar av empirin, framförallt böckerna, täcker stora delar av fallet vilket gör att en bred förståelse kan skapas. Artiklarna innehåller i sin tur större detaljer om delar av fallet, exempelvis annekteringen av Krim eller oroligheterna i östra Ukraina. Det negativa med att enbart använda skriftliga källor är att delar av vad som kan anses vara relevant information kan vara svårtillgänglig eller rent av hemlig. Särskilt då konflikten är relativt ny och fortfarande pågående. Det gör att undersökningen kan bli lidande då den informationen inte är tillgänglig.⁷¹ Med det sagt är det inte möjligt att ta del av all tillgänglig litteratur som finns utan ett urval behöver göras. För denna undersökning har urvalet gjorts genom att sökord har använts.⁷² Artiklar och böcker har därefter valts baserat på deras relevans, men även genom sammanfattningar och recensioner av böcker om fallet.⁷³

Texterna kan vara och är säkerligen drabbade av någon form av partiskhet baserad på författarens förutsättningar.⁷⁴ Mer specifikt är majoriteten av empirin för den här undersökningen, som nämnt tidigare, andrahandskällor vilket kan öka risken för att de är partiska

---

⁶⁶ Dragneva-Lewers, Wolczuk, 2015; Lavrov, 2014; Nikolsky, 2014; Sakwa, 2016; Wilson, 2014; Yekelchyk, 2015.

⁶⁷ Kuzio, 2015; Marples, 2016; Robinson, 2016; Wrighton, 2018.

⁶⁸ Kofman, et al., 2017.

⁶⁹ Putin, 2014-03-18; Putin, 2014-04-17; Putin, 2014-05-23; Putin, 2014-05-24; Putin, 2014-07-01.

⁷⁰ Se: <http://en.kremlin.ru/about>.

⁷¹ Yin, 2014, s. 105–108.

⁷² Sökorden är exempelvis Ukraine Conflict, EuroMaidan, Annexation of Crimea. Sökmotorer som har nyttjats är bland annat Google Scholar och Anna-Lindh Biblioteket Primo.

⁷³ Exempelvis, se D'anieri, 2016.

⁷⁴ Yin, 2014, s. 106.

i sitt val av vad de framhäver i sina respektive texter. Exempelvis är Serhy Yekelchuk från Ukraina och Anton Lavrov från Ryssland. Med hänsyn till detta är det särskilt viktigt att i största möjliga utsträckning hitta överlappande beskrivningar för det som används som bevis för teorin. Hittas motsägelser mellan texterna måste det också undersökas djupare innan de kan användas som eventuella bevis.⁷⁵

---

⁷⁵ Yin, 2014, s. 108.

3.5 Operationalisering

För att möjliggöra analysen av empirin med hjälp av teorierna så kommer de nu att operationaliseras. De skillnader som framgick i jämförelsen av teorierna kommer därmed att skrivas in i en korstabell där faserna i NGW och delarna i FSC utgör teman. Innehållet i respektive del eller fas skrivs om till frågor och utgör indikatorer.⁷⁶ De delar av teorierna vilka återfanns på liknande sätt i både FSC och NGW kommer inte att nyttjas i analysen. Genom att nyttja de teoretiskt grundade indikatorerna så styrks arbetets reliabilitet då det minskar subjektiviteten i tolkningsarbetet. Att mina indikatorer är direkt tagna ifrån teorin bidrar även till begreppsvaliditeten.⁷⁷

New-Generation Warfare

Det viktigaste i respektive fas är att den föranletts av den tidigare fasen. Det innebär exempelvis att Fas 2 inte ska ske före Fas 1. Om faserna inte föranleder varandra försämras således teorins giltighet.

Syftet med subversionen i Fas 4 i NGW är att destabilisera samhället. Det innebär att det är ett större fokus på att underminera det politiska styret snarare än att byta ut det.

För att inte värdera om en mänsklig rättighetsrörelse är falsk eller inte kommer det bara analyseras huruvida Ryssland uttryckte stöd för mänskliga rättighetsrörelser eller inte.

Svaren på indikatorerna ges i form av ja, delvis eller nej, där delvis innebär att indikatorerna återfanns men inte följer det diakrona. Teman svaras på genom ja, delvis eller nej. Ja innebär att någon av indikatorerna återfinns samt att fasen hade föranletts av den tidigare. Delvis betyder att indikatorer påträffas men att fasen inte har föranletts av den tidigare fasen. Nej betyder att ingen indikator återfinns. För att ett tema ska uppfyllas krävs det att minst en indikator återfinns och att indikatorn och fasen följer det diakrona.

---

⁷⁶ Johannessen, Tufte, 2003, s. 111–114.

⁷⁷ Esaiasson, et al., 2017, s. 64.

New-Generation Warfare			
Tema	Indikatorer	Inträffade indikatorerna – Ja/Delvis/Nej	Inträffade fasen – Ja/Delvis/Nej
Fas 1 – Icke-militär asymmetrisk krigföring	Utfärdades ryska pass till ukrainska medborgare?		
	Uttryckte Ryssland ett stöd för mänskliga rättighetsrörelser?		
Fas 2 – Vilseledning	Spreds falska order från Ryssland?		
	Spreds falska instruktioner från Ryssland?		
	Spreds falsk information från Ryssland?		
	Spreds falska direktiv från Ryssland?		
	Föranleddes fasen av Fas 1?		
Fas 3 – Påverkansoperationer	Gavs mutor till militära/politiska ledare/ämbetsmän för att få dem att överge sina uppgifter?		
	Lurades militära/politiska ledare/ämbetsmän att överge sina uppgifter?		
	Skrämdes militära/politiska ledare/ämbetsmän bort från sina uppgifter?		
	Föranleddes fasen av Fas 2?		
Fas 4 – Destabilisering	Genomförde Ryssland subversiv verksamhet för att destabilisera samhället?		
	Fanns ryska militantgrupper i Ukraina?		
	Föranleddes fasen av Fas 3?		
Fas 5 – Blockad	Genomfördes blockader i eller mot Ukraina?		
	Upprättades flygförbudszoner?		
	Användes privatägda militärföretag som stöd till beväpnade oppositionsgrupper?		
	Föranleddes fasen av Fas 4?		

Analysverktyg för New-Generation Warfare

Full-Spectrum Conflict

En central del i FSC är, som nämnt i teorikapitlet, det synkrona. Det vill säga att indikatorerna inom respektive del ska ske samtidigt som i någon av de andra delarna. Återfinns indikatorerna separat och inte samtidigt som andra indikatorer i andra delar försämras således teorins giltighet. För att operationalisera samtidigheten delas fallet under analysen in i EuroMaidan, Annekteringen av Krim och oroligheterna i östra Ukraina.

Subversion enligt FSC förstås som bredare än den i NGW, där syftet i FSC är att påverka Ukrainas politik. Det kan ske genom att antingen byta ut den politiska ledningen eller genom att underminera den för att få den att ändra politiska beslut.

Svaren på indikatorerna ges i form av ja, delvis eller nej, där delvis innebär att indikatorerna inte skedde tillsammans med andra teman. Temana svaras på genom ja, delvis eller nej. Ja innebär att någon av indikatorerna återfinns samt att temat har skett samtidigt som andra teman. Delvis betyder att indikatorer påträffas men att de inte har skett samtidigt

som något annat tema. Nej betyder att ingen indikator återfinns. För att ett tema ska uppfyllas krävs det att minst en indikator återfinns och att den sker samtidigt som en indikator från ett annat tema.

Full-Spectrum Conflict			
Tema	Indikator	Inträffade indikatorerna – Ja/Delvis/Nej	Inträffade temat – Ja/Delvis/Nej
Kinetiskt våld	Användes lokala motståndsgupper samtidigt/efter andra militära handlingar?		
	Upprättades och/eller gavs stöd till lokala motståndsgupper samtidigt/efter andra militära handlingar?		
	Användes reguljära styrkor för att visa närvaro och utgöra ett hot om våld?		
	Genomfördes handlingarna samtidigt som någon av de andra temana?		
Informationskrigföring	Övertog Ryssland kontrollen av media?		
	Spreds ett ryskt narrativ genom media?		
	Spreds ett ryskt narrativ genom nättroll?		
	Genomfördes handlingarna samtidigt som någon av de andra temana?		
Politiska påtryckningsoperationer	Genomförde Ryssland subversion för att påverka Ukrainas politik?		
	Etablerade Ryssland täckorganisationer i Ukraina?		
	Gav Ryssland stöd till täckorganisationer i Ukraina?		
	Samarbetade Ryssland med utländska politiker och partier och spred de ett ryskt narrativ?		
	Läckte Ryssland telefonsamtal som användes för att stödja ett ryskt narrativ?		
	Genomfördes handlingarna samtidigt som någon av de andra temana?		

Analysverktyg för Full-Spectrum Conflict

4. Analys

Nedan följer en redogörelse av Ukrainakonflikten som efterföljs av analys och resultat.

4.1 Ukrainakonflikten: EuroMaidan, annekteringen av Krim och oroligheter i öst

Konflikten i Ukraina började med ett ökande missnöje riktat mot landets politiska ledning och president, Viktor Yanukovych. Kulmen uppnåddes när han plötsligt avbröt signeringen av ett handelsavtal med Europeiska unionen den 21 november 2013.⁷⁸ Dagen efter påbörjades protesterna i Kiev och i andra delar av landet som kom att kallas EuroMaidan.⁷⁹ Protesterna och motståndet ökade i våldsamhet fram tills dess att presidenten flydde den 21 eller 22 februari.⁸⁰

Den 27-28 februari började personer i omärkta uniformer ta över byggnader och andra viktiga objekt på Krim och samtidigt meddelades det att ett val om självständighet från Ukraina skulle hållas. Valet hölls den 16 mars och den 18 mars införlivades Krim i Ryssland.⁸¹

Den 1 mars började oroligheter spridas i östra Ukraina i form av pro-ryska protester.⁸² Protesterna var till en början mer eller mindre fredliga men blev våldsammare med tiden.⁸³ I mitten av april träffades representanter från Ukraina, Ryssland, USA och EU i Geneve och försökte skapa en överenskommelse som skulle avbryta våldsigheterna och lösa tvisten. Lösningen varade inte särskilt länge utan våldsigheterna eskalerade och resulterade till slut i ett krig mellan Ukraina och upprorsmakarna i östra Ukraina.⁸⁴ Den 17 juli sköts Malaysian Airlines, MH17, ned över östra Ukraina och samtliga 298 ombord dog.⁸⁵ Det är omtvistat vem som låg bakom nedskjutningen.⁸⁶ Joint Investigation Team, som undersökte nedskjutningen, hävdar dock att vapnet som sköt ned flygplanet kommer ifrån Ryssland.⁸⁷

I början av september förhandlades det som kom att kallas för det första Minskavtalet fram och innebar ett vapenstillestånd som signerades strax därefter.⁸⁸ Vapenstilleståndet varade dock inte länge utan det utbröt snart i ytterligare våldsigheter fram till det andra

---

⁷⁸ Sakwa, 2016, s. 79–80; Yekelchyk, 2015, s. 102–104.

⁷⁹ Sakwa, 2016, s. 81; Yekelchyk, 2015, s. 104.

⁸⁰ Sakwa, 2016, s. 82–83, 87–89; Yekelchyk, 2015, s. 108–109, 111.

⁸¹ Sakwa, 2016, s. 103–104; Yekelchyk, 2015, s. 130–131.

⁸² Sakwa, 2016, s. 148; Yekelchyk, 2015, s. 143.

⁸³ Sakwa, 2016, s. 149–150; Yekelchyk, 2015, s. 142.

⁸⁴ Sakwa, 2016, s. 156–158; Yekelchyk, 2015, s. 155.

⁸⁵ Sakwa, 2016, s. 168; Yekelchyk, 2015, s. 149.

⁸⁶ Sakwa, 2016, s. 168-171; Yekelchyk, 2015, s. 149-150.

⁸⁷ Joint Investigation Team, 2016-09-28.

⁸⁸ Sakwa, 2016, s. 177–178; Yekelchyk, 2015, s. 155.

Minskavtalet.⁸⁹ Sedan dess har konflikten till del avstannat i en så kallad frusen konflikt, men överträdelser av vapenstilleståndet sker fortfarande.⁹⁰

4.2 New-Generation warfare

Fas 1 – Icke-militär asymmetrisk krigföring

Innan annekteringen av Krim påbörjades gjordes flera uttalanden i media om att den ryska och rysktalande befolkningen samt dess kultur var hotad.⁹¹ Bland annat uttalade sig Sergei Mironov, en rysk politiker, och Ramzan Kadyroy, chef över den Tjetjenska republiken, att ryssar på Krim var hotade och att Ryssland måste agera för att skydda dem.⁹² För att förtydliga detta användes ett uttalande från Igor Mosiichuk⁹³ som uttryckte att Högra Sektorn skulle skicka ett vänskapståg⁹⁴ till Krim, vilket de facto innehöll paramilitärer.⁹⁵ Liknande uttalanden användes av Putin själv efter annekteringen för att motivera den. Exempelvis hävdade han att de rysktalande som bodde på Krim var hotade till följd av kuppen i Kiev. Det innebar att Ryssland var tvungna att hjälpa till med att skapa förutsättningar för dem att uttrycka sin vilja med framtiden.⁹⁶

Ovanstående uttalanden tolkas som att vara ett uttryck för stöd till mänskliga rättighetsrörelser då det är en tydlig grupp som målas ut som hotad och i behov av stöd. Dock med hänsyn till att uttalanden fortsatte efter att annekteringen var genomförd så både uppfylls indikatorn och delvis inte, eftersom efterföljande uttalanden inte följer det diakrona.

Ryska pass tilldelades både befolkningen och Berkutenheterna, kravallpoliserna, från EuroMaidan som hade återvänt till Krim. Dock delades passen ut efter att annekteringen var genomförd vilket innebär att indikatorn enbart delvis uppfylls då det inte följer det synkrona.⁹⁷

Sammanfattningsvis inträffade fasen, dock efter EuroMaidan samt att indikatorerna inträffade helt och delvis respektive delvis.

---

⁸⁹ Sakwa, 2016, s. 178, 258; Yekelchuk, 2015, s. 156.

⁹⁰ OSCE SMM, 2019-04-06.

⁹¹ Kofman, et al., 2017, s. 13–14; Marples, 2016, s. 428; Yekelchuk, 2015, s. 104–105, 130.

⁹² Kofman, et al., 2017, s. 13.

⁹³ En ledare inom den politiska Högra Sektorn.

⁹⁴ Min översättning av *Train of friendship*.

⁹⁵ Kofman, et al., 2017, s. 21; Lavrov, 2014, s. 161–162; Sakwa, 2016, s. 103.

⁹⁶ Putin, 2014-03-18.

⁹⁷ Kofman, et al., 2017, s. 21; Wilson, 2014, s. 110; Wrighton, 2018, s. 284, 291.

Fas 2 – Vilseledning

Ryssland kallade EuroMaidan-rörelsen för nynazistisk och hävdade att den försökte få bort den ryska kulturen från Ukraina.⁹⁸ Det är sant att högerextremister var en del av EuroMaidan men de utgjorde endast en liten del, även om de syntes mest.⁹⁹ För att belysa detta hänvisade Ryssland bland annat till försöken att ta bort det ryska språket som ett officiellt språk, något som dock avbröts av den sittande presidenten.¹⁰⁰

Utifrån ovanstående tolkas detta som spridande av falsk information från Ryssland, särskilt då de överdrev hotet från högerextremismen. Även också då de fortsatte att belysa försöken att ta bort ryska som ett officiellt språk trots att lagändringen aldrig skedde. Övriga indikatorer har inte återfunnits i empirin. Utifrån vad som kan utläsas i empirin så skedde ovanstående informationsspridning samtidigt som åtgärderna som identifierades i Fas 1. Således uppfylls Fas 2 delvis då faserna inte är separerade i tid.

Fas 3 – Påverkansoperationer

Ryska specialförband tog över parlamentsbyggnaden på Krim och möjliggjorde ett utbyte av styret.¹⁰¹ De tvingade också Krims parlament med hot om våld att skapa en motion om dess utbrytning från Ukraina och att ett val skulle hållas för att bekräfta det.¹⁰²

Ryssland lovade även ukrainska officerare och soldater generösa kontrakt om de gick över till Rysslands militär,¹⁰³ varpå flera valde att acceptera.¹⁰⁴ Bland annat bytte chefen för Ukrainas svartahavsflotta sida.¹⁰⁵

Baserat på ovanstående stycken uppfylls indikatorn om att mutor gavs då flera valde att acceptera erbjudanden från Ryssland. Även indikatorn om att politiska ledare skrämdes från sina uppgifter uppfylls då ryska specialförband med hot om våld tvingade dem till politiska beslut och att det dessutom möjliggjorde ett utbyte av styret. Med hänsyn till att indikatorerna skedde efter Fas 2 så uppfylls även fasen.

---

⁹⁸ Marples, 2016, s. 425, 429–430, 432; Yekelchik, 2015, s. 6–7, 104; Sakwa, 2016, s. 108.

⁹⁹ Wilson, 2014, s. 70–71; Yekelchik, 2015, s. 104–107; Kuzio, 2015, s. 161–162.

¹⁰⁰ Marples, 2016, s. 428; Sakwa, 2016, s. 60; Yekelchik, 2015, s. 142.

¹⁰¹ Kofman, et al., 2017, s. 8; Lavrov, 2014, s. 163–164; Nikolsky, 2014, s. 130.

¹⁰² Yekelchik, 2015, s. 130; Lavrov, 2014, s. 163–164; Wilson, 2014, s. 110.

¹⁰³ Lavrov, 2014, s. 173; Kofman, et al., 2017, s. 9, 11.

¹⁰⁴ Kofman, et al., 2017, s. 11; Lavrov, 2014, s. 175; Yekelchik, 2015, s. 131.

¹⁰⁵ Kofman, et al., 2017, s. 9; Lavrov, 2014, s. 167; Yekelchik, 2015, s. 131.

Fas 4 – Destabilisering

Ryssland underminerar EuroMaidan och dess byte av politisk ledning genom att i slutet av februari kalla den för illegal.¹⁰⁶ De påstod även att extremhögern var en del av den nya ledningen och att regimen var fascistisk.¹⁰⁷ Därmed innebär det att indikatorn subversion genom underminering uppfylls.

Ryska militantgrupper i form av Kosacker deltog i övertagandet av byggnader och upprättade vägspärrar på Krim.¹⁰⁸ Kosacker tillsammans med andra ryska grupper som tjetjener deltog sedan även i stridigheterna i östra Ukraina.¹⁰⁹ Således uppfylls indikatorn om ryska militantgrupper. Med det både uppfylls fasen, eftersom de ryska militantgrupperna följde det diakrona, och delvis inte då åtgärderna inom subversion skedde innan de tidigare faserna

Fas 5 – Blockad

I slutet av februari och i början av mars genomfördes blockader mot Ukrainas militärbaser på Krim vilket innebär att de enligt teorin har genomfört blockader.¹¹⁰

Ryssland upprättade inte en flygförbudszon per definition. Däremot gjorde de det indirekt genom att förse rebellerna med luftvärnssystem i östra Ukraina, vilket explicit nämns av författaren Sakwa. Det innebar en indirekt flygförbudszon där ukrainska flygplan och helikoptrar som flög trots detta vart nedskjutna.¹¹¹ Även ett civilt flygplan, MH17, blev nedskjutet och därför tolkas det som att Ryssland enligt teorin upprättade en flygförbudszon över östra Ukraina.¹¹²

Fasen både uppfylls då flygförbudszonen i östra Ukraina skedde efter de föregående faserna och delvis inte då blockaderna mot Ukrainas militärbaser skedde samtidigt och efter de tidigare faserna.

---

¹⁰⁶ Dragneva-Lewers, Kofman, et al., 2017, s. 13; Sakwa, 2016, s. 122–123; Wilson, 2014, s. 94; Wolczuk, 2015, s. 102; Yekelchik, 2015, s. 85.

¹⁰⁷ Kofman, et al., 2017, s. 80; Marples, 2016, 432, 434; Sakwa, 2016, s. 135; Yekelchik, 2015, s. 107.

¹⁰⁸ Kofman, et al., 2017, s. 10–11, 21; Lavrov, 2014, s. 162, 166; Yekelchik, 2015, s. 130.

¹⁰⁹ Sakwa, 2016, s. 153; Wilson, 2014, s. 135; Yekelchik, 2015, s. 147.

¹¹⁰ Kofman, et al., 2017, s. 7, 9, 86; Lavrov, 2014, s. 165, 167; Yekelchik, 2015, s. 130.

¹¹¹ Kofman, et al., 2017, s. 42, 44; Sakwa, 2016, s. 168; Yekelchik, 2015, s. 149–150.

¹¹² Wilson, 2014, s. 140–141; Sakwa, 2016, s. 168, 171; Yekelchik, 2015, s. 149–150.

Sammanfattande resultat

New-Generation Warfare			
Tema	Indikatorer	Inträffade indikatorerna – Ja/Delvis/Nej	Inträffade fasen – Ja/Delvis/Nej
Fas 1 – Icke-militär asymmetrisk krigföring	Utfärdades ryska pass till ukrainska medborgare?	Delvis	Ja
	Uttryckte Ryssland ett stöd för mänskliga rättighetsrörelser?	Ja & Delvis	
Fas 2 – Vilseledning	Spreds falska order från Ryssland?	Nej	Delvis
	Spreds falska instruktioner från Ryssland?	Nej	
	Spreds falsk information från Ryssland?	Delvis	
	Spreds falska direktiv från Ryssland?	Nej	
	Föranleddes fasen av Fas 1?	Nej	
Fas 3 – Påverkansoperationer	Gavs mutor till militära/politiska ledare/ämbetsmän för att få dem att överge sina uppgifter?	Ja	Ja
	Lurades militära/politiska ledare/ämbetsmän att överge sina uppgifter?	Nej	
	Skrämdes militära/politiska ledare/ämbetsmän bort från sina uppgifter?	Ja	
	Föranleddes fasen av Fas 2?	Ja	
Fas 4 – Destabilisering	Genomförde Ryssland subversiv verksamhet?	Ja	Ja & Delvis
	Fanns ryska militantgrupper i Ukraina?	Ja	
	Föranleddes fasen av Fas 3?	Delvis	
Fas 5 – Blockad	Genomfördes blockader i eller mot Ukraina?	Ja	Ja & Delvis
	Upprättades flygförbudszoner?	Ja	
	Användes privatägda militärföretag som stöd till beväpnade oppositionsgrupper?	Nej	
	Föranleddes fasen av Fas 4?	Delvis	

Resultatet ovan visar att indikatorer återfinns i alla faser. Dock följer händelserna inte det diakrona fullt ut, utan vissa händelser sker före eller samtidigt som de tidigare faserna. Vissa händelser sker även upprepade gånger när andra faser har påbörjats. Det innebär att teorins giltighet försvagas då en central del i den var just att händelserna skulle ske diakront.

4.3 Full-Spectrum Conflict

EuroMaidan

Ryssland framhävde i media att EuroMaidan var pro-väst och pro-nazi och att den försökte få bort den ryska kulturen från Ukraina.¹¹³ De använde också nättroll som spred det ryska narrativet och för att tysta alternativa åsikter.¹¹⁴ Därför förstås det som att ett ryskt narrativ spreds både genom nättroll och media och med det uppfylls indikatorerna om nättroll och media.

För att få Yanukovych att inte signera avtalet med EU använde Putin vad han kallar moderna diplomatiska metoder. Han menade att avtalet var oförenligt med ryska intressen då Ukrainas och Rysslands ekonomi är tätt sammansatta.¹¹⁵ Vidare kallade Ryssland EuroMaidan rörelsen och dess utbyte av politiska ledare för illegal.¹¹⁶ De överdrev även att den nya regimen var fascistisk och kallade den för en fascistisk junta.¹¹⁷ Utifrån teorin förstås detta som att Ryssland genomförde subversion mot Ukraina genom att underminera både Yanukovych och hans efterträdare. Därmed uppfylls även det synkrona under EuroMaidan då de nyttjade både informationskrigföring och politiska påtryckningsoperationer.

Annekteringen av Krim

Samtidigt eller strax efter att militära handlingar påbörjats nyttjades lokala enheter i form av bland annat Berkut-poliser tillsammans med kosacker.¹¹⁸ De användes för att överta byggnader och upprätta vägsprårrar.¹¹⁹ Kort därefter påbörjades en stor beredskapsövning i Ryssland, varpå en del av styrkorna placerades på gränsen till Ukraina och till viss del nyttjades vid själva annekteringen av Krim.¹²⁰ Därmed tolkas det som att Ryssland enligt teorin nyttjade lokala enheter samt att de reguljära styrkorna användes som hot om våld genom närvaro. Särskilt med hänsyn till att trupperna samlades på gränsen till Ukraina och sedan också användes vid annekteringen av Krim.

---

¹¹³ Marples, 2016, s. 425, 428–430; Sakwa, 2016, s. 108; Wilson, 2014, s. 71–72; Yekelchyk, 2015, s. 6–7, 104.

¹¹⁴ Kofman, et al., 2017, s. 83; Marples, 2016, s. 433; Wilson, 2014, s. 194.

¹¹⁵ Putin, 2014-05-23.

¹¹⁶ Dragneva-Lewers, Wolczuk, 2015, s. 102; Kofman, et al., 2017, s. 14, 80; Marples, 2016, s. 425; Wilson, 2014, s. 94; Yekelchyk, 2015, s. 85.

¹¹⁷ Kofman, et al., 2017, s. 14, 80; Marples, 2016, s. 430; Sakwa, 2016, s. 135; Wilson, 2014, s. 147, 152.

¹¹⁸ Lavrov, 2014, s. 163; Nikolsky, 2014, s. 130; Sakwa, 2016, s. 103–104; Yekelchyk, 2015, s. 130.

¹¹⁹ Kofman, et al., 2017, s. 21; Lavrov, 2014, s. 162; Yekelchyk, 2015, s. 130.

¹²⁰ Kofman, et al., 2017, s. 8, 10; Lavrov, 2014, s. 163; Wilson, 2014, s. 129.

Med början den 28:e februari började ryska styrkor ta över strategiskt viktiga objekt.¹²¹ Bland dem tolkas TV-sändningsstationer som en del av de strategiskt viktiga objekten eftersom de togs över i samma tidsperiod.¹²² Samtidigt spred rysk media ett narrativ att den nynazistiska kuppen i Kiev hotade den ryska kulturen på Krim och etniska ryssars rättigheter.¹²³ För att förtydliga hotet så framhövdes den ukrainska regimens försök att avskaffa lagen som innebar att minoritetsspråk som bland annat ryska är ett officiellt språk.¹²⁴ Vidare hävdades det att etniska ryssar och den rysktalande befolkningen själva var hotade och att de behövde skyddas.¹²⁵ Något som efter omröstningen om Krimns självständighet förstärktes av Putin.¹²⁶ Övertagandet av TV-sändningsstationer förstås utifrån teorin som att Ryssland tog kontrollen av media och med det uppfylls även indikatorn. Narrativet om en nynazistisk kupp samt att ryssar och deras kultur i Ukraina var hotad tolkas som att media spred ett ryskt narrativ och därmed uppfylls även den indikatorn.

Utifrån teorin förstås det som att Ryssland använde subversion på Krim. Dels när de genom hot om våld tvingade Krimns parlament att skapa en motion om dess utbrytning från Ukraina och att en omröstning skulle ske för att bekräfta detsamma.¹²⁷ Det innebär att de fysiskt underminerade politikerna på Krim och frantog dem möjligheten att själv bestämma. Vidare underminerades politikerna i Ukraina genom Putins uttalanden där han bland annat sa att Ryssland var tvungna att hjälpa Krim att skapa förutsättningarna för att kunna uttrycka sin vilja med framtiden. Putin understrykte det ytterligare när han hävdade att de inte kunde överge Krimns befolkning till nationalisterna och radikala miliser.¹²⁸ Ryssland kunde inte heller tillåta en eventuell stationering av NATO på Krim, något som ansågs vara en risk och även uttrycktes tidigare.¹²⁹

Baserat på ovanstående resultat förstås det som att Ryssland har använt sig av en blandning av kinetiskt våld, informationskrigföring och politiska påtryckningsoperationer på Krim. Det innebär att det synkrona uppfylls och därmed uppfylls även temana.

---

¹²¹ Sakwa, 2016, s. 103.

¹²² Kofman, et al., 2017, s. 12–13, 87; Lavrov, 2014, s. 166.

¹²³ Kofman, et al., 2017, s. 13–14; Marples, 2016, s. 428–429; Yekelchik, 2015, s. 130.

¹²⁴ Marples, 2016, s. 428; Sakwa, 2016, s. 60; Yekelchik, 2015, s. 142.

¹²⁵ Kofman, et al., 2017, s. 13–14; Marples, 2016, s. 425; Sakwa, 2016, s. 105–106.

¹²⁶ Putin, 2014-03-18.

¹²⁷ Yekelchik, 2015, s. 130; Lavrov, 2014, s. 163–164; Wilson, 2014, s. 110.

¹²⁸ Putin, 2014-03-18.

¹²⁹ Putin, 2014-05-24; Putin, 2014-07-01.

Oroligheterna i östra Ukraina

Det är omtvistat om det är Ryssland som använder de lokala motståndsgруппerna då deras ledare under en tid var ryska medborgare, varav den ena en veteran från den ryska militära underrättelsetjänsten. Bevisen för att så är fallet är inte tillräckliga och motsägs av andra som hävdar att de inte styrs av Ryssland.¹³⁰ På grund av motsägelserna i empirin och de bristande bevisen tolkas det som att Ryssland inte använder lokala motståndsgруппer i östra Ukraina. Däremot gav Ryssland stöd till oppositionsgруппer i form av att de fick utrustning, bland annat luftvärnssystem, vilket skedde efter att militära handlingar hade inletts.¹³¹ Ryssland behöll även de trupper vid gränsen som samlats där innan annekteringen av Krim, vilka i april-maj var upp emot 40 000 soldater.¹³² Därmed uppfylls indikatorerna om stöd till oppositionsgруппer och hot om våld.

I början av oroligheterna i östra Ukraina pratade Putin om Novorossiiia, Nya Ryssland, vilket inbegriper östra Ukraina och att de under Tsarrysslands tid tillhörde Ryssland och inte Ukraina.¹³³ Nya Ryssland användes sedan av oppositionsgруппerna själva som skapade en militär, flagga och ett parti med det namnet.¹³⁴ Därefter blev högerextremismen i Ukraina och hotet de utgjorde återigen belyst i rysk media.¹³⁵ Uttalanden om Nya Ryssland och högerextremismen tolkas som att ett ryskt narrativ i media och därmed uppfylls indikatorn.

Efter att ha pratat om Nya Ryssland började Ryssland uttrycka att Ukraina borde bli en federation istället, vilket innebär att regionerna blir mer autonoma och således får mer makt över beslut.¹³⁶ Detta förstås enligt teorin som att de har tillämpat subversion då de underminerar Ukraina och försöker få dem att ändra sin politik.

Ovanstående resultat visar att Ryssland även i östra Ukraina har tillämpat en blandning av kinetiskt våld, informationskrigföring och politiska påtryckningsoperationer. Således uppfylls även det synkrona.

---

¹³⁰ Yekelchik, 2015, s. 145; Sakwa, 2016, s. 150, 170; Kofman, et al., 10–11; Robinson, 2016, s. 511; Kofman, et al., 2017, s. 43, 56–57, 64.

¹³¹ Kofman, et al., 2017, s. 42, 44; Robinson, 2016, s. 513; Sakwa, 2016, s. 168; Yekelchik, 2015, s. 149–150.

¹³² Kofman, et al., 2017, s. 24, 42; Sakwa, 2016, s. 154; Wilson, 2014, s. 129.

¹³³ Putin, 2014-04-17.

¹³⁴ Yekelchik, 2015, s. 107, 118–119, 145; Sakwa, 2016, s. 154; Robinson, 2016, s. 516; Kofman, et al., 2017, s. 52.

¹³⁵ Yekelchik, 2015, s. 6–7; Sakwa, 2016, s. 148; Wilson, 2014, s. 72.

¹³⁶ Marples, 2016, s. 428–429; Robinson, 2016, s. 509; Kofman, et al., 2017, s. 46–47.

Sammanfattande resultat

Full-Spectrum Conflict			
Tema	Indikator	Inträffade indikatorerna – Ja/Delvis/Nej	Inträffade temat – Ja/Delvis/Nej
Kinetiskt våld	Användes lokala motståndsgupper samtidigt/efter andra militära handlingar?	Ja	Ja
	Upprättades och/eller gavs stöd till lokala motståndsgupper samtidigt/efter andra militära handlingar?	Ja	
	Användes reguljära styrkor för att visa närvaro och utgöra ett hot om våld?	Ja	
	Genomfördes handlingarna samtidigt som någon av de andra temana?	Ja	
Informationskrigföring	Övertog Ryssland kontrollen av media?	Ja	Ja
	Spreds ett ryskt narrativ genom media?	Ja	
	Spreds ett ryskt narrativ genom nättroll?	Ja	
	Genomfördes handlingarna samtidigt som någon av de andra temana?	Ja	
Politiska påtryckningsoperationer	Genomförde Ryssland subversion för att påverka Ukrainas politik?	Ja	Ja
	Etablerade Ryssland täckorganisationer i Ukraina?	Nej	
	Gav Ryssland stöd till täckorganisationer i Ukraina?	Nej	
	Samarbetade Ryssland med utländska politiker och partier och spred de ett ryskt narrativ?	Nej	
	Läckte Ryssland telefonsamtal som användes för att stödja ett ryskt narrativ?	Nej	
	Genomfördes handlingarna samtidigt som någon av de andra temana?	Ja	

Resultaten och analysen visar att teorin uppfylls i samtliga delar av konflikten då indikatorerna som har återfunnits har skett synkront med andra teman. I EuroMaidan använde sig Ryssland enligt teorin av informationskrigföring och politiska påtryckningsoperationer medan på Krim och i östra Ukraina använde de samtliga teman. Vissa indikatorer skedde inte

alls och vissa var omtvistade i olika delar av konflikten. Exempelvis återfanns bevis för att Ryssland använde lokala enheter på Krim men i östra Ukraina fanns det motsägande bevis om detsamma. Sammanfattningsvis visar resultatet att teorin uppfylldes och därmed stärks teorins giltighet.

5. Avslutning

Problemet som identifierades och föranledde undersökningen var att uppfattningen om rysk krigföring och vad den innehåller är omtvistad. Något som kan vara problematiskt för ett land eller en försvarsmakt som försöker skapa strategier för att möta den ryska krigföringen. Det kan även vara problematiskt för forskningen då innehållet och definitionerna riskerar att bli för breda och därmed förlora det centrala om rysk krigföring. Syftet med undersökningen var därmed att klargöra vilket teoretiskt ramverk som lämpligast ska nyttjas som grund vid framtagandet av strategier för att kunna möta rysk krigföring. Genom att kunna visa att den ena teorin är mer lämplig än den andra för att beskriva den ryska krigföringen syftade undersökningen även till att bidra med att fokusera forskningen. För att göra detta jämfördes New-Generation Warfare och Full-Spectrum Conflict och prövades därefter på Ukrainakonflikten för att se vilken som beskrev den ryska krigföringen bättre. Frågeställningen som undersökningen avsåg att svara på var:

Vilken av teorierna New-Generation Warfare eller Full-Spectrum Conflict kan bäst beskriva Rysslands agerande i Ukrainakonflikten?

Som analysen och resultatet visar har Ryssland, enligt NGW, till del följt ett diakront handlingssätt men inte fullt ut. De har snarare agerat synkront, där de har blandat olika medel och metoder för att uppnå sina mål. Samtliga teman enligt FSC har uppfyllts, även om vissa indikatorer inte kunde återfinnas eller bevisas tillräckligt i empirin.

Svaret på forskningsfrågan är därmed att teorin Full-Spectrum Conflict beskriva Rysslands agerande i Ukrainakonflikten bättre.

5.1 Slutsatser

Med hänsyn till att de första åtgärderna i NGW återfanns efter att EuroMaidan hade skett, samt att vissa åtgärder upprepades efter att andra faser har inletts, så ska Ukrainakonflikten kanske förstås annorlunda. Det vill säga att Ukrainakonflikten enligt NGW kanske är indelad i Krimkonflikten respektive konflikten i östra Ukraina. Det hade kunnat gett ett annorlunda resultat, särskilt i de senare faserna. Dock hade det också kunnat innebära att vissa indikatorer inte uppfylldes då vissa enbart skedde på Krim eller i östra Ukraina. Kanske är det också så att NGW är en mer långsiktig strategi och konflikterna den inbegriper är större än vad de verkar. Ett exempel på det är Putins retorik om Nya Ryssland som kommer från

Tsarryssland. Att Ukrainakonflikten skulle vara planerad sedan Tsarrysslands tid är troligen väldigt långsökt, men det kan finnas en anledning att undersöka konflikten sett ur ett längre tidsperspektiv.

Det kan också vara så att de delar i teorierna vilka ansågs vara likadana i jämförelsen inte var lika om de återfunns i empirin med hänsyn till det synkrona och det diakrona. Dock bedöms det som att det inte hade påverkat det slutgiltiga resultatet om teorierna i sin helhet. Samma resultat hade erhållits även om det kanske hade funnits fler indikatorer som återfanns i empirin, och då särskilt kopplat till att indikatorer i faserna återanvändes. Med det sagt så finns det inte en mängd fall av mellanstatliga konflikter i modern tid där Ryssland är involverade. Det går därför inte att dra allt för generella slutsatser från denna undersökning, även om den visar att Ryssland i Ukraina nyttjade sig av ett mer synkront tillvägagångssätt. Undersökningens resultat gör dock att det går att ifrågasätta Thomas och Adamskys påståenden om NGW:s fortsatta relevans. Medlen och metoderna i teorin kan fortfarande vara relevanta, dock utan ett diakront fokus vilket framgår av resultatet.

Metoden som nyttjades har visat sig vara lämplig för den här undersökningen. Indikatorerna framgick inte uttryckligen i empirin, utan det krävdes ett visst tolkningsarbete vilket också anades vid valet av metod. Exempelvis var det bara Richard Sakwa som uttryckligen beskrev en flygförbudszon. Övriga tydliggjorde det genom att beskriva att oppositionsgrupperna hade tillgång till luftvärnssystem vilket innebar att Ukraina inte kunde nyttja sitt flygvapen. Vidare möjliggjorde den kvalitativa textanalysen att jag kunde bearbeta en mängd texter vilket var nödvändigt med hänsyn till konfliktens omtvistade karaktär och att majoriteten av empirin var andrahandskällor. Exempel på det omtvistade framhävs i huruvida Ryssland använder de oppositionella grupperna i östra Ukraina.

Konflikten är som nämnt tidigare relativt ny och fortfarande pågående. Dessutom är källmaterialet publicerat i nära tid kopplat till konflikten, nämligen 2014 till 2018. Sett ur ett tids- och samtidighetsperspektiv är det en fördel att källorna är publicerade i nära anslutning till konflikten. Dock med hänsyn till att konflikten fortfarande är pågående kan det innebära att saker som är omtvistade och otydliga kan bli tydligare senare. Om så är fallet skulle det troligtvis inte påverka min undersöknings slutgiltiga resultat. Dock kan det ses som ett incitament till att studera Ukrainakonflikten igen när konflikten är löst.

5.2 Vidare forskning

Baserat på resultatet och slutsatserna som dragits ovan så kan det vara av intresse att jämföra och pröva FSC med andra synkrona teorier. Exempelvis en jämförelse mellan FSC och Hybridkrigföring eller andra teorier som nämndes i tidigare forskning. En sådan undersökning kan bidra med ytterligare fokusering av forskningen kring rysk krigföring genom att antingen stärka eller försvaga FSC eller någon annan teoriers giltighet. Det kan också vara av intresse att pröva FSC i sin helhet på Ukrainakonflikten, eller Ukrainakonflikten och någon annan konflikt där Ryssland är inblandade. På så vis skulle det kunna stärka eller försvaga teorins giltighet ytterligare.

Vidare skulle även Ukrainakonflikten kunna delas in i fler mindre konflikter och analyseras igen med NGW med hänsyn till att indikatorer återfanns igen efter att andra faser hade påbörjats. Det skulle både kunna förstärka eller försvaga teorin och ytterligare ifrågasätta relevansen som framhävs av Thomas och Adamsky.

Med hänsyn till att konflikten fortfarande är pågående kan det även finnas ett skäl att genomföra en liknande undersökning som denna när konflikten är löst. Det skulle kunna visa om den nuvarande förståelsen och konceptualiseringarna verkligen stämde överens med verkligheten. Därigenom kan man även utvärdera om Sverige och andra förstod konflikten och Rysslands agerande korrekt.

5.3 Relevans för yrkesutövningen

Undersökningen har visat att Rysslands agerande i stort sett kännetecknas av det synkrona snarare än att de följer en diakron händelseutveckling. Vid en planering av ett försvar mot rysk krigföring är det därför rimligt att fokus bör vara på att kunna identifiera och motstå en blandning av olika medel och metoder. Relevansen som den här undersökningen har för yrkesutövningen är således att den visar att det kan vara av intresse att ta del av Full-Spectrum Conflict i sin försvarsplanering, och särskilt då det synkrona. Det kan vara intressant för Försvarsmakten men även Sverige som helhet då många av indikatorerna inte är reguljära militära medel och metoder. Även om Försvarsmakten med hänsyn till gällande lagstiftning inte kan ingripa direkt mot de icke-militära hoten så kan en medvetenhet om dem skapa en högre mental beredskap.

Referensförteckning

Källor

Tryckta källor

Dragneva-Lewers, Rilka & Wolczuk, Kataryna, *Ukraine between the EU and Russia: the integration challenge*, Hampshire: Palgrave Pivot, 2015.

Kofman, Michael, Migacheva, Katya, Nichiporuk, Brian, Radin, Andrew, Tkacheva, Olesya, Oberholtzer, Jenny. *Lessons from Russia's Operations in Crimea and Eastern Ukraine*, Santa Monica: RAND Corporation, 2017.

Kuzio, Taras, *Competing Nationalism, Euromaidan and the Russian-Ukrainian Conflict*, *Studies in Ethnicity and Nationalism vol. 15 no. 1 (2015)*, 157-169, DOI: 10.1111/sena.12137.

Lavrov, Anton, *Russian Again – The Military Operation for Crimea*, I *BROTHERS ARMED: Military Aspects of the Crisis in Ukraine*, Howard, Colby, Pukhov, Ruslan (red.), Minneapolis: East View Press, 2014.

Marples, David R., *Russia's perceptions of Ukraine: Euromaidan and historical conflicts*, *European Politics and Society, vol. 17 no. 4 (2016)*, 424-437, DOI: 10.1080/23745118.2016.1154129.

Nikolsky, Alexey, Little, Green and Polite – *The Creation of Russian Special Operations Forces*, I *BROTHERS ARMED: Military Aspects of the Crisis in Ukraine*, Howard, Colby, Pukhov, Ruslan (red.), Minneapolis: East View Press, 2014.

Robinson, Paul, *Russia's role in the war in Donbass, and the threat to European security*, *European Politics and Society, vol. 17 no. 4 (2016)*, 506-521, DOI: 10.1080/23745118.2016.1154229.

Sakwa, Richard, *Frontline Ukraine – crisis in the borderlands*, London: I.B. Tauris & Co. Ltd, 2016.

Wilson, Andrew, *Ukraine Crisis – What it means for the west*, New Haven: Yale University Press, 2014.

Wrighton, Sam, Authoritarian regime stabilization through legitimation, popular co-optation, and exclusion: Russian *pasportizatsiya* strategies in Crimea, *Globalizations*, vol. 15 no. 2 (2018), 283-300, DOI: 10.1080/14747731.2017.1396798.

Yekelchik, Serhy, *The conflict in Ukraine: what everyone needs to know*, New York: Oxford University Press, 2015.

Digitala källor

Putin, Vladimir, Address by the president of the Russian Federation, *President of Russia*, 2014-03-18, <http://en.kremlin.ru/events/president/news/20603> (Hämtad 2019-04-08).

Putin, Vladimir, Direct line with Vladimir Putin, *President of Russia*, 2014-04-17, <http://en.kremlin.ru/events/president/news/20796> (Hämtad 2019-04-09).

Putin, Vladimir, St Petersburg International Economic Forum, *President of Russia*, 2014-05-23, <http://en.kremlin.ru/events/president/news/21080> (Hämtad 2019-04-08).

Putin, Vladimir, Meetings with heads of leading international news agencies, *President of Russia*, 2014-05-24, <http://en.kremlin.ru/events/president/news/21090> (Hämtad 2019-04-09).

Putin, Vladimir, Conference of Russian ambassadors and permanent representatives, *President of Russia*, 2014-07-01, <http://en.kremlin.ru/events/president/news/46131> (Hämtad 2019-04-09).

Litteratur

Tryckt litteratur

Adamsky, Dmitry (Dima), From Moscow with coercion: Russian deterrence theory and strategic culture, *Journal of Strategic Studies*, vol. 41 no. 1-2(2018), 33-60, DOI: 10.1080/01402390.2017.1347872.

Bachmann, Sascha Dov, Gunneriusson, Håkan, Russia's hybrid warfare in the east: The integral nature of the information sphere. *Georgetown Journal of International Affairs*, (2015), 198-211, <http://130.252.58.169/docview/1832800638?accountid=8325> (Hämtad 2019-03-10).

Bērziņš, Jānis, Russia's New Generation Warfare in Ukraine: Implications for Latvian Defense Policy, *Policy Paper no. 02 (2014)*. Riga: National Defense Academy of Latvia.

Chekinov, S.G., Bogdanov, S.A., The Nature and Content of a New-Generation War, *Military Thought*, vol. 22 no. 4(2013), 12-23, <https://dlib-eastview-com.proxy.annalindhbiblioteket.se/browse/doc/43183952> (Hämtad 2019-02-18).

D'anieri, Paul, Ukraine, Russia, and the West: The Battle over Blame, *The Russian Review*, vol. 75 no. 3(2016), 498-503, DOI: 10.1111/russ.12087.

Esaiasson, Peter, Gilljam, Mikael, Oscarsson, Henrik, Towns, Ann, Wängnerud, Lena, *Metodpraktikan Konsten att studera samhälle, individ och marknad*, 5 Uppl., Stockholm: Wolters Kluwer, 2017.

Försvarsberedningen, DS 2017:66, *Motståndskraft Inriktningen av totalförsvaret och utformningen av det civila försvaret 2021-2025*, Publicerad 2017-12-20.

Giles, Keir, *Russia's 'New' Tools for Confronting the West Continuity and Innovation in Moscow's Exercise of Power*, London: The Royal Institute of International Affairs Chatham House, 2016,
<https://www.chathamhouse.org/sites/files/chathamhouse/publications/2016-03-russia-new-tools-giles.pdf> (Hämtad 2017-12-21).

Granholt, Niklas, Malminen, Johannes, A Strategic Game Changer?, *A Rude Awakening – Ramifications of Russian Aggression Towards Ukraine*, Niklas Granholt, Johannes Malminen & Gudrun Persson (red.), 9-15, Stockholm: FOI, 2014,
<https://www.foi.se/rapportsammanfattning?reportNo=FOI-R--3892--SE> (Hämtad 2019-03-07).

Johannessen, Asbjørn, Tufte, Per Arne, *Introduktion till samhällsvetenskaplig metod*, Malmö: Liber, 2003.

Jonsson, Oscar, Seely, Robert, Russian Full-Spectrum Conflict: An Appraisal After Ukraine, *The Journal of Slavic Military Studies*, Vol. 28:1(2015), 1-22, DOI: 10.1080/13518046.2015.998118.

Kashin, Vasilij, Khrushchev's Gift: The Questionable Ownership of Crimea, I *BROTHERS ARMED: Military Aspects of the Crisis in Ukraine*, Howard, Colby, Pukhov, Ruslan (red.), Minneapolis: East View Press, 2014.

Kuzio, Taras, Competing Nationalisms, Euromaidan, and the Russian-Ukrainian Conflict, *Studies in Ethnicity and Nationalism*, Vol. 15 No. 1 (2015), 157-169, <https://doi-org.proxy.annalindhbiblioteket.se/10.1111/sena.12137> (Hämtad 2019-03-29).

Mattsson, Peter A., Russian Military Thinking – A New Generation of Warfare, *Journal on Baltic Security*, vol. 1 no. 1(2015), 61-70, DOI: [10.1515/jobs-2016-0013](https://doi.org/10.1515/jobs-2016-0013).

Schnauffer, Tad A. II, Redefining Hybrid Warfare: Russia's Non-linear War against the West, *Journal of Strategic Security* 10, no. 1(2017), 17-31. DOI: 10.5038/1944-0472.10.1.1538.

Thomas, Timothy, The Evolution of Russian Military Thought: Integrating Hybrid, New-Generation, and New-Type Thinking, *The Journal of Slavic Military Studies*, vol. 29 no. 4(2016), 554-575, DOI: 10.1080/13518046.2016.1232541

Tucker, David, *Illuminating the dark arts of war*, London: Continuum International Publishing, 2012, E-bok.

Yekelchyk, Serhy, *The conflict in Ukraine: what everyone needs to know*, New York: Oxford University Press, 2015.

Yin, Robert K., *Case study research: design and methods*, 5:e Uppl., Kalifornien: SAGE Publications, Inc., 2014.

Digital litteratur

Joint Investigation Team, JIT: Flight MH17 was shot down by a BUK missile from a farmland near Pevomaiskyi, 2016-09-28, <https://www.om.nl/onderwerpen/mh17-crash/@96068/jit-flight-mh17-shot/> (Hämtad 2019-05-07).

Prentice, Alessandra, Putin admits Russian forces were deployed to Crimea, *Reuters*, 2014-04-17, <https://uk.reuters.com/article/russia-putin-crimea/putin-admits-russian-forces-were-deployed-to-crimea-idUKL6N0N921H20140417> (Hämtad 2019-03-20).

President of Russia, About, <http://en.kremlin.ru/about> (Hämtad 2019-04-17).

Subversion, *Svenska Akademiens Ordbok*, 1997, <https://svenska.se/tre/?sok=Subversion&pz=1> (Hämtad 2019-03-20).

Täckorganisation, *Svensk Ordbok*, 2009, <https://svenska.se/tre/?sok=t%C3%A4ckorganisation&pz=1> (Hämtad 2019-03-20).

OSCE Special Monitoring Mission to Ukraine (SMM), *Latest from the OSCE Special Monitoring Mission to Ukraine (SMM), based on information received as of 19:30, 5 April 2019*, 2019-04-06, <https://www.osce.org/special-monitoring-mission-to-ukraine/416468> (Hämtad 2019-04-08).